

הלכות שבת היוזם

מכון הלכות שבת היומיי - לימודי כל שולחן ערוך הלכות שבת

במעגל כל מות השנה - עמוד אחד לכל יום

שעל ידי "מפעל עולמי ללימוד ש"ע אורה חיים מתרב עם רמ"א"

קיים הלימוד יאמר: הנני רוצה למדוד, כדי שיביאני התלמיד הזה לידי משחה, ולידי מדרות ישרות, ולידי ידיעת התורה. והריני עושה לה שם

יהוד קודשא בריך הוא ושכינתי בשם יהוה ובשם אדני מתחדים יהודוני עלי הצעלים בדחילו ורחמיו ביהודה שלים בשם כל ישראל.

הלוות שבת היומיי, גליון ר [500] – ליום כג ניסן

סוזר הלימוד ליום כג ניסן – המשך סימנו שה – זברים המותרים והאסורים לטלטל בשבת

ד. כלי שמלאתכו להיתר מותר לטלטלו אפילו אין אלא לצורך הכלים שמא ישבר או יגנב אבל שלא לצורך כלל אסור לטלטלת. כתבי הקודש ואוכלין מותר לטלטלים אפילו שלא לצורך כלל. הנה: ותפלין אין לטלטלים כי אם לצורך (טלומת פקען ועין בית יוסף). וושאפר אסור לטלטלו כי אם לצורך גופו או מקום (הגנות ליקוי סוף פרק כמה מליקין):

ה. יש מתרירים לטלטל כל שמלאתכו לאיסור אפילו מהמה לצל על ידי ככר או תינוק:

ו. כל הכלים שנשברו אפילו בשבת מותר לטלטל שבריהם ובלבד שיהיו ראויים לשום מלאכה כגון שברי עירiba לכוסות בה החבית ושברי זוכחת לכוסות בה פי הפך אבל אם אינם ראויים לשום מלאכה לא. הנה: ואם נשברו במקום שיכולים להזיק כגון זוכחת שנשברה על השלחן או במקום שהולcin מותר לטלטל השברים כדי לפנותן שלא יזקנו בהם (כל זו וכגנות מלילי וכיות יוקף נקס הלוחות חישס):

ספר בן עולם הבא

בו יבואר גודל החיבור של לימוד הלכה בכל יום. שאליהו הנביא הבטיח לנו על זה שהוא בן עולם הבא

איתן מושבך ושים בסלע קנק (במדבר כה, כא). איתן תניא
המן קנא דנסירה עלאה ואיהו שכינטא וועלה אמר נשר
עיר קנו על גוזליו ירחף דאיינו שניי הלכות
ומשניות.

וכל דבר ודבר דנפיק מפומי דדהוא תניא
דאפיק בין לשמא דידוד בין באורייתא בין בצלותא בין בברכה בין
בכל פקודא ופקודא מה כתיב ביה יפרוש לנפיו ההוא
נשרא דהוא דבר דביה יודע יקחחו ישאחו על אברתו
מאי על אברתו על ההוא אבר דבר (פ"א דהווא נשרא) דביה
מצואה יודע אתקרי אבר דשכינטא ובג"ד ישאחו על אברתו ישאחו
כגון ישא יודע פניו אליך.

[המשך ביום הבא...]

טו.

איתן מושבך ושים בסלע קנק – איתן תניא, נשר עיר
קנו על גוזליו ירחף, שהם שוני הלכו"ת ומשניות – כל
דיבור ודיבור שיוצא מפיו של אותו תניא, שמוציא לשם
ה' בין בתורה בין בתפלה בין בברכה, בין בכל מצוה
ומצווה, מה כתוב בו: "יפרוש לנפיו", אותו נשר, שהוא
דיבור שבו ה' – ומפני זה "ישאחו על אברתו" – ישאחו,
כגון "ישא ה' פניו אליך" – ומאי יושים בסלע קנק?
לא אמר דוד עליו: "ה' סלעי ומצודתי" – אף כך תנא
שהוא בו הילכ"ה, חזקה כסלע, שאין פטיש יכול לפוצץ
אותה בכל קשיות העולם, בזה הוא מקנן הנשר

הנה מובא כאן ספרשו"ע הלכות שבת מחולק לכל ימות השנה, עם אחד ליום, כך יגמר כל הלכות שבת במתנית ונכני
מודרשות, ובশמחות, וכל החברים וידים, מוכחות את הרבים להו"ת "בן שלם הבא" על ידי לימוד הלכה בכל יום, שהוא תורה לשמה, וכל המונה את הרבים וכוחם לבנים צדיקים.

אמר הקב"ה עשה לך קהילות גודלות ודורות לפניהם ברבים הלכות שבת כדי שילמדו ממן ודורות הבאים להקהל קהילות בכל שbat ושבת
היו בא רמי לא דוש ותתו לדעת הלכות שבת. ולעבבו עליים לפחות פהן את שנה. (ספר החסידים)

אתה רוחה להיות בן עולם הבא? – איז חצורת תיכף ומיד ללימוד כל ש"ע הלכות שבת" בכל ימות השנה. [גליון 500]